

15. Коли в покорі тут стою

1. Ко - ли в по - ко - рі тут сто - ю пе - ред Ца - рем ца - рів,
2. При - хо - ву - є - мо в гор - дос - ті ми не - мо - чі сво - ї,
3. Да - є Бог Сво - ю си - лу тим, хто ма - є вбо - гий дух:
4. У цьо - му сві - ті гор - дих діл при - гні - чу - ють свя - тих.

За - ли - шив гор - дість я сво - ю, бо Він ме - не звіль - нив.
Та ви - зна - є всі по - мил - ки по - кір - ний чо - ло - вік.
Де - сят - ки ти - сяч вбив Да - вид, лиш ти - ся - чі - Са - ул.
Во - ни бла - га - ють про су - ди, і Бог по - чу - є їх:

Зем - ний я по - рох пе - ред Ним і по - льо - ва тра - ва,
Як гор - дий лиш сво - ї ді - ла й та - лан - ти ви - хва - ляв,
Всі ва - ви - лон - ські муд - ре - ці не зна - ли сну ца - ря,
Пож - не пло - ди грі - ха цей світ, на - ві - ки про - ми - не,

Як - що не про - бу - ва - ю в Ним що - ми - ті і що - дня.
По - кір - ний се - бе за - бу - вав, а Бо - га про - слав - ляв.
Ли - ше по - кір - ний Да - ни - їл тлу - ма - чен - ня ска - зав.
По - кір - ні ж зо - дяг - нуть він - ці, - їм цар - ство Бог да - є.